

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. II S 39/[...], po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 2 marca 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 13 grudnia 2021 r. M. S. wniósł do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania w sprawach przed Sądem Apelacyjnym w (...), toczących się pod sygnaturami: II S 10/[...], II S 13/[...], II S 15/[...], II S 20/[...], II S 23/[...], II S 24/[...], II S 25/[...], II S 30/[...], II S 31/[...], II S 32/[...], II S 38/[...], II S 39/21, II S 44/[...]. W uzasadnieniu skargi pisał o „sukcesie wojsk na granicy z Białorusią”, „problemach z prokreacją czy dobrobytem w różniących się kulturach” i o „braku trybunału zgodności konstytucji z Dekalogiem”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym

bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2018 r. poz. 75 ze zm., dalej zwana „ustawą o skardze na przewlekłość”) skarga powinna zawierać:

- 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy;
- 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Skarga M. S. spełnia tylko pierwszy wymóg. Skarżący wskazał sygnatury postępowań, które w jego ocenie trwają zbyt długo oraz sformułował żądanie stwierdzenia ich przewlekłości, ale nie podał żadnego uzasadnienia dla tego żądania. W uzasadnieniu skargi nie sposób odnaleźć jakiegokolwiek okoliczności wskazującej na przewlekłość wskazanych postępowań. Z niejasnych względów skarżący nie wyjaśnia w uzasadnieniu skargi, czego dotyczyły postępowania, których sygnatury wskazał, ani jak wyglądał ich przebieg i ile czasu trwały. Zamiast tego przedstawia wywody na różne tematy bez żadnego związku z przedmiotem skargi.

Tym samym w jego skardze brak jest „okoliczności uzasadniających żądanie” w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków. Wobec niespełnienia wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, skarga M. S. musiała zostać odrzucona.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.